

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Tumulus Auiculæ Iuguris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

TVMVLORVM

HIC THYPHAGI.

Pro tumulo scopulus. pars est mihi funeris alga.

In remota titulus. hic riget hic thypagus.

AGANIPPI EQVI. ipse

stellificatus loquitur.

Et mihi Pegasides fauere, & me quoq; caelo

Illustrat stellis Pegasus ipse suis.

Pegasides meritum referunt in uatis honorem,

Quem uexi, & toties restitui incolumem.

Pegasus hospitio recipit, quod & Aona sicum

Vatis ope, & largis ipse repleuit aquis.

Hinc simul & uestor diuino gramine, & una

Ambrosiae extinguo rore fluente sitim.

Inde etiam Charites nomen fecere Aganippo,

Et tumuli & caeli dignus habetur honos.

AVICVLAE LIGVRIS.

Pontanus loquitur.

Pro cauea è vitro tumulum cape, teq; sepulcro

Hoc tege, perspicua conspicienda domo.

Hoc ales mea te tege. sic mihi mortua uiues

O' Liguri, hic tumulus sit tibi pro cauea.

Pendeat è lauro tumulus, quem proxima myrtus

Vestiat, intactis semper opaca comis.

Dum uitro spectanda nites, & uina putaris,

Certatim uolucres ad tua busta uolant.

Et tibi nunc plaudunt pennis, nunc uoce liquenti

Cantabunt blando carmina blanda sono.

Hoc tibi funus erit. cineri sua dona uolucres
Ista ferent. Liguris semper amata Vale.

DEPLORATIO Surni.

Pontanus queritur.

Cantabas mecum ad citharam, dulcesq; querelas.

Fingebas uario garrulus ipse sono.

Fingebas & me uariantem carmina plectro,

Ore tuo & noster saepe recurrit amor.

Ipsē tibi numeros monstro, numerumq; recenses.

Ipsē tibi carmen, carmen & ipse refers.

Sape etiam rostro inuitas, pungisq; tacentem,

Præcans & querulos quos sequar ipse modos.

Inuidit mihi te nigri Iouis inuidia conuex,

Quæ lætum nobis nil finit esse diu.

Nil tenerum, nil duce diu. bone sturne, bone ales

Lenis auis, bellum quid queat esse diu?

Ab desiderium, ab lacrimas quas sturne relinquis?

Ipsē diu luctus, ipse future dolor.

At contra Elysium per te nemus, & pia uernane

Arua. sonant cantu prata canora tuo.

Ac tenebrosū iter, horrenda & uia tristis auerni,

Sentit nescio quid gutture dulce tuo.

Tu modo cum remeant nocturna ad somnia manes,

Nocturnis uenias manibus ipse comes.

Et mecum insomnis dulces meditare querelas

Ad citharam, & solitos perstrepe in aure sonos.

VOCIS AMATORIAE. Vox

ipsa & Viator colloquuntur.